

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ (20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Ο Χριστός, αγαπητοί χριστιανοί, ρώτησε στήν σημερινή ευαγγελική περικοπή τόν δαιμονισμένο ποιό ἦταν τό ὄνομά του καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν». Αὐτό δείχνει ἀμέσως τήν καταστρεπτική δυναστευτική καί τυραννική ἐνέργεια τοῦ διαβόλου. Οἱ Πατέρες κάνουν λόγο γιά συνεχή ἐπιρροή καί πολεμική μανία κατά τῶν ἀνθρώπων ἀπό τούς δαίμονες. Ὁ ἄνθρωπος καί μέ τήν ψυχή του καί μέ τό σῶμα του ὑπόκειται στήν τυραννία τοῦ σατανᾶ.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει ὅτι: «Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τά ρήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει», λέγει ὁ Κύριος· δηλαδή ὑπακούει στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί μετατρέπει τούς λόγους σέ ἔργα, ζεῖ καί πολιτεύεται κατά Χριστόν, ἐκτελεῖ τό θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός καί γίνεται «κληρονόμος μέν Θεοῦ, συγκληρονόμος δέ Χριστοῦ». Ὅποιος ὅμως παρακούει στόν Θεό, διαπράττει τήν ἁμαρτία καί ἐπιδίδεται σ' αὐτήν ἀμετανόητα, εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας καί «οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀλλά ἐκ τοῦ πονηροῦ», ἀφοῦ μέ τήν κακή προαίρεση μεταπλάττει τήν φύση πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐξομοιώνει μέ τόν πατέρα τῆς ἀπωλείας. Γί' αὐτό καί ὁ Κύριος ἔλεγε στούς Ἰουδαίους «ὕμεῖς ἐκ τοῦ πατρός ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ, καί τάς ἐπιθυμίας αὐτοῦ θέλετε ποιεῖν».

Οἱ δαίμονες ἐνεργοῦν σέ ὅλα τά μέρη τῆς ψυχῆς καί στό σῶμα. Ἄλλοι ἀπό τούς δαίμονες παραπλανοῦν τόν ἄνθρωπο στόν ζόφο τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἄγνοιας διά τῶν αἰσθήσεων, ἄλλοι ἐνεργοῦν διά τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, ἄλλοι χρησιμοποιοῦντας τό σῶμα ἐξάπτουν τά πάθη στήν ψυχή καί δημιουργοῦν ἀκάθαρτες φαντασίες. Ἄλλοτε δέ καταλαμβάνουν καί τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καί ἔτσι δαιμονίζεται ὁ ἄνθρωπος ὀλοκληρωτικά. Καταλαμβάνουν τά κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς ἀκοῆς, τοῦ λόγου, τῆς ὀράσεως καί σέ κάθε περίπτωση κάτι διαφορετικό. Ἔτσι κύριος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ διάβολος. Αὐτό φαίνεται καί στό σημερινό περιστάτικό τοῦ δαιμονιζομένου τῶν Γαδαρηνῶν, ὅπου στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ, «ποιό εἶναι τό ὄνομά σου», τά δαιμόνια πού εἶχαν καταλάβει τόν ἄνθρωπο ἀπάντησαν στόν Χριστό λέγοντας, «λεγεών».

Ὁ ἄνθρωπος χάνει τὴν ἐλευθερία του, γίνεται ὑποχείριο τῶν δαιμόνων. Ὁ διάβολος δεσμεύει κάθε ἐλευθερία καὶ κίνηση τοῦ ἀνθρώπου σέ ἀντίθεση μέ τόν Χριστό. Διότι ὅταν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο κατέρχεται στόν ἄνθρωπο δέν τοῦ ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερία, δέν τοῦ καταργεῖ τὴν προσωπικότητα, ἀλλά τόν μεταβάλλει σέ ἄνθρωπο τῆς χάριτος.

Γι' αὐτό, σημειώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, οἱ ἄνθρωποι ὅταν γίνονται δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἀθλιώτεροι καί ἀπό τούς φανερά δαιμονιζομένους, ἔστω καί ἂν διαφεύγουν τὴν προσοχή τῶν πολλῶν. Πράγματι, ἐνῶ οἱ δαιμονιζόμενοι κατακόπτουν τά σώματά τους καί μερικές φορές βλάπτουν σωματικά ὅποιους συναντοῦν, ἐκεῖνοι πού διά τῶν πονηρῶν ἐπιθυμιῶν ἔχουν ἐξομοιωθεῖ μέ τόν ἀρχέκακο ἐχθρό, διαφθείρουν τίς ψυχές τίς δικές τους καί ὅσων τούς συναναστρέφονται ἀπρόσεκτα. Καί ἐνῶ οἱ πρῶτοι στόν καιρό τοῦ θανάτου ἀποβάλλουν μαζί μέ τό σῶμα καί τὴν ἐπήρεια τῶν δαιμόνων, οἱ δεύτεροι, ἐπειδὴ ἁμαρτάνουν ἀμετανόητα ἔχουν ἀθάνατη καί ἀπρόβλεπτη βλάβη. Ἐπίσης, αὐτόν πού ἐνοχλεῖται φανερά ἀπό τόν δαίμονα, ὅταν τόν βλέπει κανεὶς τόν λυπᾶται, ἀντίθετα, αὐτόν πού ἁμαρτάνει χωρίς νά μετανοεῖ, τόν ἀποστρέφεται. Διότι ὁ ἕνας περιπίπτει στό πάθος ἀκουσίως, ἐνῶ ὁ φιλαμαρτήμων προσελκύει ἐλεύθερα τό κακό· μερικές φορές μάλιστα ἀποκρύπτοντας τὴν βλαπτικότητα καί τὴν κακοήθεια τῆς νόσου του.

Γιὰ νά μάθουμε ὅμως ὅλοι μας, καί ἐμεῖς πού ἐκούσια ἁμαρτάνουμε, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά μᾶς χαρίσει πίσω τὴν χαμένη μας ἐλευθερία ἀλλά καί νά δοῦμε τό πραγματικό πρόσωπο τοῦ διαβόλου, ἀπομακρύνει τούς δαίμονες ἀπό τόν δαιμονιζόμενο καί τούς ἐπιτρέπει νά εἰσέλθουν στὴν ἀγέλη τῶν χοίρων, τούς ὁποίους κατακρημνίζουν στόν γκρεμό. Τί συμβολίζουν οἱ χοῖροι, καί ὅσοι μοιάζουν μέ αὐτούς, καί γιατί ὁ Χριστός ἐπέτρεψε νά εἰσέλθουν σ' αὐτούς; Πράγματι, ὁ χοιρώδης βίος ἐξ αἰτίας τῆς ἀκαθαρσίας του συμβολίζει κάθε πονηρό πάθος, καί χοῖροι εἶναι κυρίως αὐτοὶ πού περιφέρουν τόν ἐρρυπωμένο χιτῶνα τῆς σάρκας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, δέν ὑπάρχει ἐλευθερία στὴν ἁμαρτία, ὅπως δέν ὑπάρχει ἀγάπη στόν διάβολο. Εἶναι καιρός γιὰ τόν καθένα μας νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν συμβίωση μέ τά κακά. Καί βλέποντας πού κατακρημνίζονται ὅσοι μέχρι τό τέλος παραμένουν ἀμετανόητοι, ἅς φροντίσουμε νά ἀποκτήσουμε τόν Χριστό καί νά ἀπολαύσουμε τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τά ἔργα τοῦ σκότους καί τοῦ διαβόλου.